

114

31. des.

FORSETABRÉF

um starfsháttu orðunefndar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Samkvæmt 3. gr. forsetabréfs frá 11. júlí 1944, um hina íslenzku fálkaorðu, eru hér með staðfest eftirgreind fyrirsmáli um starfsháttu orðunefndar:

I. KAFLI

Veiting orðunnar.

1. gr.

Stórmeistari hinnar íslenzku fálkaorðu sáemir innlenda menn og erlenda heiðursmerkinu samkvæmt tillögu orðunefndar. Við hátíðleg tækifæri getur stórmeistari þó, er honum þykir hlýða, veitt orðuna án tillagna nefndarinnar.

2. gr.

Nefndarmaður hver getur borið fram tillögu á fundi um veiting orðunnar. Samþykki a. m. k. fjögurra nefndarmanna þarf til þess að tillaga um orðuveiting verði borin upp fyrir stórmeistara.

Geti nefndarmaður eigi fjallað um mál sakir fjarvista eða annarra ástæðna, skal varamaður til kvaddur.

3. gr.

Heimilt er nefndinni að bera upp fyrir stórmeistara tillögur um orðuveitingar, án þess að málið hafi verið tekið til meðferðar á fundi, enda hafi orðuritari að boði formanns aflað tillögunni samþykkis nefndarmanna, sbr. 2. gr.

Staðfesta skal slíkar tillögur á næsta nefndarfundi.

Berist nefndinni tillaga um orðuveitingar, skal orðuritari afla þeirrar vitneskju í málinu, er nefndarmenn telja nauðsynlega til þess að tillagan hljóti afgreiðslu.

4. gr.

Stórmeistari getur veitt allt að tuttugu Íslendingum fálkaorðuna ár hvert samkvæmt tillögum orðunefndar. Skulu orðuveitingar aðallega fram fara á nýársdag og 17. júní. Þó má eigi veita fleiri en sjö heiðursmerki hvorn daginn, en hin þegar henta þykir, eitt eða fleiri í senn. Til orðuveitinga telst þegar þeir, er hlotið hafa heiðursmerkið áður, fá æðra stig þess.

Þótt orðuveitingar til Íslendinga samkvæmt tillögum orðunefndar séu hér takmarkaðar við tuttugu á ári, er eigi með því skertur réttur stórmeistara til orðuveitinga samkvæmt 2. mgr. 1. gr. hér að framan.

5. gr.

Um allar orðuveitingar til erlendra ríkisborgara ber að leita umsagnar utanríkisráðherra Íslands. Tekur þetta ákvæði einnig til þeirra orðuveitinga, er stórmeistari framkvæmir án atbeina orðunefnda, sbr. 2. mgr. 1. gr. hér að framan.

6. gr.

Sá, sem sámdur er fálkaorðunni í fyrsta sinn, skal að jafnaði hljóta lægsta stig hennar. Þó má frá þessu vikja, ef sérstakar ástæður mæla með því.

Ef þjóðhöfðingjum eða forsætisráðherrum er veitt fálkaorðan, skulu þeir 114
jafnan hljóta æðsta stig hennar — stórkrossinn.

Sé orðan veitt Íslendingum, sem hlotið hafa erlend heiðursmerki, skal eigi að 31. des.
jafnaði taka tillit til þess þótt hið erlenda orðustig sé hærra en það stig fálkaorð-
unnar, er veita á.

Ef orðan er veitt erlendum mönnum, sem bera heiðursmerki heimalands síns, skal sæma þá samsvarandi stigi fálkaorðunnar.

Þegar stig hinnar erlendu orðu eru fleiri en fjögur, samsvarar stórkrossstigið aðeins hæsta stiginu, en stig stórriddara með stjörnu því næst hæsta. Séu stigin fleiri en tíu, samsvarar stórriddarakross með stjörnu tveimur hinum næst hæstu, en stigin þar fyrir neðan skiptast sem næst að jöfnu, og samsvarar stig stórriddara æðri stigunum, en stig riddara hinum lægri.

7. gr.

Eigi má veita þeim, er sæmdur hefur verið fálkaorðunni, æðri stig hennar en hið næsta fyrir ofan það, er hann áður hlaut. Riddara má því eigi sæma æðra stigi en stórriddarakrossi o. s. frv.

Þrjú ár skulu liða hið skemmsta frá því að sá, er hlotið hefur riddarakross, hlýtur stórriddarakross. Stórriddara má eigi sæma stjörnu fyrr en að liðnum sex árum frá því að hann hlaut stórriddarakrossinn, og stórriddara með stjörnu má eigi sæma stórkrossi fyrr en að liðnum tólf árum frá því að hann hlaut stjörnu. Stórmeistari getur þó vikið frá þessu, ef honum þykir hlýða, sbr. 1. gr.

II. KAFLI

Afhending heiðursmerkja og birting orðuveitinga.

8. gr.

Stórmeistari afhendir sjálfur stórkross, ef því verður við komið. Formaður orðunefndar afhendir að jafnaði önnur stig orðunnar, en varaformaður eða orðuritari, ef formaður er forfallaður. Þó má haga afhendingunni á annan hátt eftir samkomulagi nefndarmanna.

Afhending heiðursmerkja til manna, sem búsettir eru erlendis, skal falin sendiveitum Íslands. Innanlands, þar sem hvorki formaður né aðrir nefndarmenn geta annast afhendinguna, skal hún falin hlutaðeigandi lögreglustjóra. Þó er heimilt að gera um þetta aðrar ráðstafanir.

Ef stórmeistari æskir, afhendir hann sjálfur heiðursmerkin, hvaða stigs sem þau eru.

9. gr.

Frá orðuveitingum skal skýra í Lögbirtingablaði og Stjórnartíðindum. Einnig skal senda ríkisútvarpinu og dagblöðum fregnir um þær, þegar heiðursmerkin hafa borizt viðtakendum.

III. KAFLI

Fundahöld o. fl.

10. gr.

Orðunefnd heldur fundi er þurfa þykir. Formaður nefndarinnar stýrir þeim, en varaformaður í forföllum hans. Sá, er lengst hefur átt sæti í orðunefnd, er sjálfkjörinn varaformaður.

Um áramót hver skal orðuritari leggja fram ársreikning orðunnar og skýrslu um birgðir heiðursmerkja. Þegar nefndarmenn hafa athugað reikninginn og sam-

114 þykkt, skal orðuritari senda hann fjármálaráðuneytinu til endurskoðunar, ásamt
31. des. fylgiskjöllum, en forsætisráðuneytinu skal senda samrit reikningsins.

Orðuritari veitir viðtöku öllum tillögum um orðuveitingar, sér um að þær komi undir atkvæði nefndarmanna og leggur tillögur nefndarinnar fyrir stórmeistara.

Orðuritari varðveitir heiðursmerki orðunnar, innsigli hennar, bækur og skjöl. Orðuritari annast fundarboðanir að fyrirlagi formanns.

IV. KAFLI

Samkomur orðubræðra.

11. gr.

Orðunefnd getur í samráði við stórmeistara, kvatt orðubræður saman við hátíðleg tækifæri eða þegar merkilegt mál, sem orðubræður varðar, er á döfinni.

Ef henta þykir, setur stórmeistari slíkum fundum eða samkomum reglur, í samráði við orðunefnd.

Ritað í Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.

115

31. des.

FORSETABRÉF

um breyting á forsetabréfi frá 11. júlí 1944, um hina íslenzku fálkaorðu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: 2. málgr. 4. gr. forsetabréfs frá 11. júlí 1944, um hina íslenzku fálkaorðu, orðist þannig:

Við hátíðleg tækifæri getur stórmeistari þó, er honum þykir hlýða, veitt orðuna án tillagna orðunefndar.

Ritað í Reykjavík, 31. desember 1945.

Sveinn Björnsson.

(L. S.)

Ólafur Thors.